

derlandse handschriftenkunde', in: *Tijdschrift voor Nederlandse Taal- en Letterkunde* 105 (1989), met name 249-259.

ONGEOORLOOFDE DINGEN

Rotterdam, 27 Mei 1886.

Aan de Redactie van het *Zondagsblad* te Rotterdam.

Mijnheer de Redacteur!

Ongetwijfeld zullen velen met mij, het ingezonden stuk in uw blad gelezen hebben omtrent de mogelijke verplaatsing der zoogenaamde danshuizen in de Zandstraat, alsmede om een strenger toezicht te houden op de onzedelijkheid die men daar ziet. Het was te wenschen dat hierin verandering kwam; zoo als het nu is, moet de vreemdeling wel denken: 'bestaat hier gemeentebestuur of politie?' - want het gaat buiten alle grens, en dat in het centrum der stad! Daarbij komt, dat in de aangrenzende straten toegangen zijn tot de R.K. kerk, tot de Doopsgezinde kerk (Leeuwenstraat), de Israëlietische kerk, Korte Wagenstraat, en de Waalsche kerk; voorts tot de school der Academie van Beeldende Kunsten en tot het Gymnasium aan de Coolvest. Al deze kerken en inrichtingen grenzen onmiddellijk aan de Zandstraat. Al wat van de Korte Hoogstraat komt en naar het Haagscheveer, het Holl. spoor of de Schouwburgen wil, moet de Zandstraat passeeren of een omweg maken. Het zeevolk, waar voorheen die instellingen in de Zandstraat van bestonden, is er niet meer. Heden ten dage worden de werkman zijn kinderen er verlokt en verleid. Waarom niet de permissie ingetrokken dier slechte muziek en draaiorgels, opdat de ambachtman, die daar woont, zijn rust kan genieten. Waarom niet voldaan aan de verordening, en er voor gewaakt dat de vensters gesloten worden gehouden, gelijk dit geschiedt aan Gedompte Binnenrotte en Haringvliet. Waarom de vergunning om de gekleurde glaslantaarns buiten te plaatsen en te doen branden, niet ingetrokken? Of liever, waarom dien geheelen smerigen en onzedelijken boel niet opgeruimd? Bewoners en eigenaars van huizen in de Zandstraat zullen er gaarne het hunne toe bijdragen om gemeentebestuur en politie medewerking te verleen, indien zij krachtig gelieven toe te tasten, en de inwoners van Rotterdam zullen dan zeer dankbaar zijn.

Veritas.

(Zondagsblad 29 mei 1886)